

گرامی باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر

اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگران فرا میرسد و طبقه کارگر قهرمان ایران بفرز پیرزی در نبردهای سلحشورانه ان علیه رژیم مرتجع و ضد کارگری پهلوی و اربابان امپریالیستس میروند تا جا یگه به حقش را در کار کارگران سایر کشورهای جهان در برگزاری این جشن کارگری اشغال نماید و در قفس گلگوتش را با افتخار تمام به جهان نیان نشان دهد. اول ماه مه را کارگران ایران امسال پس از ۲۶ سال سلطه جا برانه رژیم استبدادی پهلوی و برخاسته های این رژیم فاشیستی برای اولین بار بصورت علنی برگزار میکنند و جا دارد که در همین جا این روز سعید و فرخنده را به تمام کارگران قهرمان و آزاده ایران تبریک بگوئیم و عهد خود را در مبارزه جهت احقاق کلیه حقوق لگدال شده کارگران و دیگر مردم زحمتکش ایران تجدید نطائیم.

اول ماه مه چیست و چرا کارگران سراسر جهان آنرا جشن میگیرند و وجهه مشترک همه کارگران جهان کدامست؟ کارگر ایرانی، با کارگر آمریکائی، اروپائی، آسیائی و آفریقائی در یک نقطه مشترک است و آن اینکه او نیز چون آنها نیروی کارش را به سرمایه داری یعنی صاحبان کارخانه میفروشد و بدست سرمایه دار استثمار و چاباول میشود و بهمین ترتیب سرمایه دار ایرانی با سرمایه دار آمریکائی اروپائی و... نیز در یک نقطه مشترک و آن اینکه او نیز چون آنها نیروی کار کارگر را به قیمت نازل میخرد و کارگران را استثمار میکند. در نتیجه در مبارزه میان کار و سرمایه (کارگران و سرمایه داران) کارگران سراسر جهان در یک صف و از یک خانواده اند و سرمایه داران سراسر جهان در صف دیگری و از خانواده دیگری در عصر کونی که عصر امپریالیسم و عالیترین مرحله تکامل سرمایه داری است، سرمایه داران پا را از میزهای کشورهای خود فراتر گذاشته و جهانی میشوند و بدین ترتیب فصل مشترک دیگری نیز میابند. در این عصر سرمایه دار آمریکائی دیگر فقط کارگر آمریکائی را استثمار نمیکند بلکه با صدور سرمایه به سایر کشورهای کارگران این کشورهای را نیز به بند استعمار می کشانند و برای مثال بی بینیم که در همین خودمان چگونه سرمایه امپریالیستهای آمریکائی و اروپائی در کار راهمدستی با سرمایه داران ایرانی کارگران را استثمار میکنند. پس از این طریق نیز کارگران ایرانی با کارگران آمریکائی و اروپائی منافع مشترک و دشمن مشترک پیدا میکنند زیرا بوسیله یک سرمایه و یک سیستم سرمایه داری جهانی استثمار میشوند. پس چرا کارگران ایرانی نباید با کارگران دیگر کشورهای جهان در یک صف و جبهه مشترک بر علیه سرمایه داری جهانی متحد شوند؟ سرمایه داران بر علیه تمام کارگران جهان متحد هستند پس کارگران نیز باید بر علیه تمام سرمایه داران جهان متحد باشند. اینجاست که شعار "کارگران سراسر جهان متحد شوید" معنی پیدا میکند و ریشه اول ماه مه روز جهانی کارگران نیز در همین حقیقت نهفته است. اول ماه مه روزی است که کارگر ایرانی دست به دست کارگران آمریکائی و اروپائی و... میدهد و اتحاد و یگانگی خود را در مبارزه مشترک علیه سرمایه داری جهانی و برای آزادی شدن از قید و بند سرمایه داری جشن میگیرد. آنکس که به هر بهانه ای بخواهد کارگران را از برگزاری مراسم اول ماه مه بازدارد زیر عنوان "غربی" یا "شرقی" بودن این روز در برگزاری این مراسم کارشناسی کند، دانسته یا ندانسته آب به آ سیاب سرمایه داران ریخته و در صفوف متحد کارگران سراسر جهان شکاف میاندازد.

کارگران ایران امسال اول ماه مه را در شرایط ویژه ای برگزار میکنند. از یکسو، برای کارگران ایران اول ماه مه امسال یعنی جشن پیرزی بر استبداد پهلوی و کارگران قهرمان ایران میتوانند و باید با افتخار تمام به همه دنیا اعلام نمایند که در این بیکار عظیم آنها نقشی تعیین کننده و قاطع داشته اند، آنها بودند که شیرهای نفت را بختند و کارخانه را از کار انداختند و کمر اقتصاد رژیم محمد رضا شاهی را شکستند و از زمانیکه کارگران قهرمان ایران بصورت بیکارانه و گسترده وارد بیکار شدند و ارتش کارگران ایران نخست ضحمت های گره کرده و سپس سلاح را به دشمن نشان دادند، این نهضت قاطعیت و قوام گرفت. پیرزی های بدست آمده بدون کارگران ممکن نبود. کارگران ایران در اول ماه مه امسال (۱۱ اردیبهشت) پیرزی های خود را در کنار همه خلقهای ایران جشن میگیرند و یاد شهیدان بی شامشان را گواهی میدارند. درود به روان پاک تمام شهیدان کارگری.

اما کارگران بی بینند که انقلاب سهم آنها را نداده است و از خود و از یکدیگر میبرسند و آیا نتیجه این همه جا نشانی

و گرمی کشیدن ها همین است؟ انقلاب سهم کارگران نداده، چون انقلابی نیمه کاره و ناقص بوده است. اگر این انقلاب کامل می بود و برخوابه های رژیم پهلوی بجای رژیم بورژوازی کنونی یک رژیم انقلابی بر اساس ضافع کارگران و دیگر زحمتکشان بروی کار می افتاد، آنوقت سهم کارگران و همه زحمتکشان و مردم ایران داده میشد و اول ماه مه جشنی بطم معنی می بود. منافع کارگران با منافع انقلاب گره خورده و نمیتوان آنها جدا از هم انجام رسانیدن. انقلاب نیمه تمام کنونی بدست آورده پس اگر سهم خود را میخواهیم باید انقلاب را بسرانجام رسانیم و نه تنها سهم خود بلکه سهم همه خلقهای ایران را بگیریم. رژیم بورژوازی کنونی و دولت پانزدهم، چون رژیم بورژوازی است نمیتواند و نمیخواهد حق کارگران را بدهد و حق آنها نخواهد داد. پس اول ماه مه علاوه بر جشن پیروزی بر استبداد و رژیم سابق و روز مبارزه در راه کسب حقوق یا مال شده کارگران نیز منست و در این روز علاوه بر عیاره در راه خواسته های مشخص کارگری باید خواسته های عمومی همه خلقهای ایران را نیز بیان کشید و به مبارزه در راه ادامه انقلاب و تعمیق پیروزی های بدست آمده پرداخت و در اینجا کارگران باید با سایر زحمتکشان و بخصوص دهقانان متحد شوند و حق آنها را نیز طلب کنند.

رقای کارگری

اول ماه مه روز شط و جشن شط است. آنرا با شکوه هر چه تمامتر برگزار کنید و بگرد شمارهای کارگری و عمومی خلقی متحد شوید.

— تدوین یک قانون دموکراتیک کار برای کارگران و با شرکت نمایندگان واقعی کارگران.

— کار برای بیکاران

— مصادره و ملی کردن کارخانه ها و صنایع و سرمایه های خارجی و وابسته به خارجی.

— تشکیل سندیکا های مستقل کارگری.

— تشکیل انجمن های دموکراتیک و ضد امپریالیستی توده ای با شرکت کارگران دهقانان و پیشه وران.

— زمین به دهقانان

— حق تعیین سرنوشت برای همه خلقهای ایران.

— دموکراسی آزادی و استقلال.

اتحادیه کهنه ستمهای ایران

۲۴ - مرداد - ۱۳۵۸